

Elin H. Fanebust
Lindåsvegen 2088
5955 Lindås

Våge, 18.05.2016

Link Arkitektur
Dreggsalm. 10/12
Bergen

OPPRETTHALDING AV PROTEST PÅ MANGELFULLT NABOVARSEL:

1.VEI-ANLEGG/INNGREP I MIN HAGE SOM IKKJE KOM FRAM I NABOVARSEL AV 18/3

2.TERRENG-PROFIL FOR GRENSELINJA TIL 99/1 MANGLA I SAME NABOVARSEL

PROTEST BLEI GJORT I TIDE: SÅ SNART DEI FAKTISKE INNGREPA GJEKK AN Å LESE AV LINDÅS KOMMUNE SINE SAKSPAPIR

Manglar i nabovarselets innhold

Eg opprettheld på det sterkeste min protest av 02.05. på Eikevik sin planlagte veg med grøfter gjennom min plen. Nabovarslet som blei sendt meg for denne vegen var totalt misvisande og mangelfullt, det gav ingen antydning om utvidelse av eksisterande jord/grusvei. Til min forskrekkelse las eg i etterkant omfattande detaljar på kommunen si nettside, her blei vegen angitt til 11 m bredde, eg protesterte då sjølv sagt umiddelbart 02.05.16. Grunnen til at det ikkje vart protestert før, var at eg gjennom nabovarslet mangla forutsetningar for å protestere. Eg har fremdeles ikkje fått varsel frå Alf Eikevik om dette vegprosjektet, men protesterte altså så snart eg las om det på kommunen si nettside. Link Arkitektur har feil i sine tal for vegen i brevet av 09.05., snittutvalget er selektivt og gir ikkje riktig bilde av ulempene på min eigedom: iflg. Lindås kommune si nettside 11 m brede inkl. skjæring på 1 meter for grøfter. Formidabelt inngrep, vil t.d. ikkje kunne kjøre over med plenklippar , traktor eller trillebår. Og litt betenkeleg når arkitekten fremdeles prøver å bagatellisere fakta. Det første nabovarslet mangla ellers profilteikningar på terrengeovergang i grenselinja mot meg i det området Eikevik for lengst ulovleg har skote ut. Dette har eg og måtta lese meg til i etterkant på kommunen sine nettsider.

Utilbørleg inngrep

Ein skogsbilveg med grøfter gjennom min plen vil utgjere eit hovudinnslag i mitt tun. Den vil fortone seg dominerande, og vere til utilbørleg sjenanse. Den vil dele hagen i to på ein utilbørleg måte. Når Eikevik no skal flytte tunet sitt 50-60 meter sørover i terrenget vil det vere naturleg og hensiktsmessig at vegen inn til hans tun over 99/1 får tilsvarende ny trase. Det vil vere meiningslaust og av utilbørleg sjenanse om ein brei veg med skjæring først skal ta ei ekstra sløyfe over min hage og plen i staden for å gå naturleg og beint mot det nye tunet på 99/4. Henry har tatt saka opp muntleg med Eikevik, som ikkje avviste tanken. Eikevik var av Henry invitert til dialog om vegløysing, men har ikkje tatt kontakt tilbake. Arkitekten har også lova å ta denne saka vidare til Eikevik, men resultatet har fram til i dag uteblitt. (I dag hørde eg gledeleg at det er bebuda ei synfaring mellom Henry, Eikevik og kommunen den 25.mai)

Skyting og planering over eiendomsgrense

Det er gledeleg at arkitekten viser forståing for vår skepsis til at Eikevik skal vise respekt for våre grenser med bakgrunn i historia. Det er dessverre ingen ting som tyder på at Eikevik sjølv forstår at det er hans respektlause overtramp, inkludert mot vår eigedom, som er årsak til vår skepsis.

Skadeverket han påførte min hage og nabogrensa vår ligg stadig som eit ope sår i tunet, han har aldri beklaga saka det aller minste. Til tross for at han fekk fleire muntlege og skriftlege sjansar til å ordne opp etter seg vart vi til sist tvungne til å politianmelde for å kunne ta tilbake den jordmassen han ulovleg hadde tatt.

Antal bueiningar

På bakgrunn av at det var Eikevik sine foreldre som var dei førande og aktive under innleiande synfaring (før kjøp) og for ein stor del stod for ordet og vitebegjæret, må det vere lov å spekulere i om dette er tenkt som eit hus med fleire interessentar. Det kom også fram i denne samtalen at her var familie i utlandet som denne staden ville vere av besøksinteresse for. Ein kjenner dessutan til at familien for øvrig deler næringsinteresser i annan verksemد(basseng-næring).

Utbyttet som kan hentast ut ved hjelp av stadbunden næring frå 99/4 kan umuleg forsvare dei enorme investeringane som Eikevik presenterer, derfor er det relevant og ikkje spekulativt å stille spørsmål om kvar midlane kjem frå.

Konsesjonsvilkår

Krav til økonomien i ein konsesjon: Kostnadene skal dekkast av stadbunden næring.

Det vart i konsesjonsvilkåra laga ein kalkyle der Eikevik skulle ha ei årleg inntekt av skogen på 330.000 kr (dersom han set det vekk eller leiger hjelpe fell grunnlaget for konsesjonen vekk).

Underteikna, som har ein meir lettdriven og meir produktiv skog som ligg i grensa mot Eikevik, veit at han må slite for å klare dette. No ser eg at Eikevik planlegg skogsveg for tømmerbilar gjennom min hage, ein slik veg utløysar ingen skog på 99/4. Startar Eikevik å plante skog no kan skogen haustast om tre generasjoner, så ein kan også her med rette spekulere i kva han eigentleg planlegg.

Sjølv om Eikevik i øyeblikket kjøper seg faglege/tekniske tenester er dette ikkje nokon garanti for at han personleg er i stand til å oppfylle krava som konsesjonen krev. Dersom konsesjonskrava no vert sett tilside, så inneber det at seljarane av 99/4 så vel som dei fleire interessentane som var genuint interesserte i nettopp dette småbruket er ført grundig bak lyset.

Med bakgrunn i Eikevik sin oppførsel både mot denne garden sitt unike kulturlandskap, naboar, nabogrense og lovverk fester eg ingen lit til at han i fortsetjinga har evne til å ta omsyn til sine naboar, noko eg også fekk servert i klartekst: «Eg skulle ordnet opp (les: skadeverket der han grov jorda frå min hage over til seg) dersom du hadde vært et vetigt og normalt menneske». (Og då var det han som hadde begått lovbro, eg berre anmoda om å få det ordna!).

Bekjentskapet med Alf Eikevik har vore og er direkte skremmande. Han kjøpte ei perle av eit idyllisk tun og kulturlandskap, som han ikkje kunne vente med å skyte i filler utan forvarsel og utan løyve. Han har ikkje vist noko som helst interesse for å ivareta den kulturarven som ligg i å det overta ein gard. Han har direkte sagt at hans intensjon er å omforme landskapet til noko anna : «Å lage et nytt kulturlandskap». Eikevik har vist at han må passast på heile tida. Korleis her hadde sett ut på Våge dersom verken hans ulovlege gravearbeid eller hans ulovlege skytearbeid hadde vorte stoppa såpass raskt kan ein berre tenkje. Han har likevel volda uoppretteleg skade, og han har på freidig vis operert i strid med alt lovverk. Dette må ein ikkje gløyme under den vidare behandlinga.

Det er rett at Henry likar arbeidet til arkitekten og at Henry er grei og imøtekommende. Han meiner at vaksne og modne menneske må klare å finne ei løysing som tar omsyn til det gamle tunet som me er så glade i, som han seier : «å ivareta det historiske avtrykket i tunet». Med bakgrunn i vegvalet til utmarka fortel Henry at han ser at Eikevik truleg held fast ved sin gamle plan for plassering av driftsbygningen i den gamle hustufta. Dette vil i så fall vere ei totalt uakseptabel skjending av det historiske avtrykket dette tunet skal ha, og vere i sterk strid med teksten i den konsesjonen han har forplikta seg til. Heilt uakseptabelt på absolutt alle måtar. Manglande omsyn til oss som naboar vil her dessutan komme i klar strid med granneloven. Eikevik har alt skjenda tunet sitt med eit fleire mål stort ulovleg krater av eit anleggsmål, det vil vere rikeleg med plass her og ein heilt naturleg og opplagt konsekvens at ein komande driftsbygning blir å plassere i dette området som då vil utgjere det nye tunet på 99/4.

Dersom Eikevik ikkje respekterer den konsesjonen han har forplikta seg til ved overtaking av 99/4 vil eg sjå meg nøydd til å ta denne saka heilt til fylket.

Eg avventar imidlertid resultatet av møtet den 25 mai med eit ørlite håp om at han då vil kunne komme til å utvise ei betre forståing av alle deler av det han har forplikta seg til.

Med vennleg helsing

Elin H. Fanebust

Kopi til: Lindås kommune

Alf Eikevik